

STANDARD
GOŁĘBI RASY ROZTOCZAŃSKI WYSOKOLOTNY
(obowiązuje od 2023r.)
uczestniczących w lotach konkursowych
organizowanych według zasad obowiązujących
w Polskim Związku Hodowców Gołębi Rasowych i Drobniego Inwentarza.

Do lotów konkursowych w rasie roztoczański wysokolotny dopuszcza się gołębie, które posiadają cechy pokrojowe określone w tym wzorcu, z **pewnymi odstępstwami opisanymi poniżej**.

Uwaga: Na wystawach ocena gołębi odbywa się wyłącznie na podstawie obowiązującego wzorca, a nie tego Standardu, który został opracowany na potrzeby lotów konkursowych. Trzeba o tym pamiętać przy typowaniu gołębi konkursowych do Klasy Sport na wystawy.

Styl lotu:

Lot gołębi roztoczańskich wysokolotnych podczas konkursu powinien odbywać się nad gołębnikiem. Większa część czasu tego lotu powinna przebiegać na co najmniej średnim i wysokim pułapie.

Gołębie tej rasy powinny się trzymać przestrzeni ponad gołębnikiem i bez uzasadnionej przyczyny (takiej jak: pojawienie się ptaka drapieżnego, silny bodziec akustyczny, spychający gołębie silny wiatr) nie powinny odlatywać na bok.

Lot gołębi roztoczańskich wysokolotnych powinien mieć raczej wolne tempo.

Dobrze dopasowane i zgrane ze sobą stado lotowe powinno latać razem, chociaż wśród gołębi w tej rasie występują osobniki, które lubią latać samotnie. Jednakże takie gołębie powinny wzbijać się na wyższy pułap, a nie latać z boku stada lub oddalać się od niego na bok.

Dla gołębi tej rasy charakterystyczne jest to, że szczególnie podczas długotrwałego lotu, całe stado nie ląduje razem, lecz odrywają się od niego i lądują samotnie pojedyncze gołębie lub kilka osobników.

Ogólne wrażenie:

Roztoczański wysokolotny jest gołębiem o średniej wielkości, wydłużonej i eleganckiej sylwetce, o średniej długości nogach, energiczny, żywotny i o dużym temperamencie.

Wzorzec: Cechy rasowości

Głowa:

Średniej wielkości, ciemię lekko spłaszczone, czoło nie za szerokie, nieco wypukłe. Występują odmiany gładkogłowe lub z czubkiem. Czubek w formie stożka przechodzący w grzywę i tworzy z tyłem głowy siodełko w kształcie litery U.

Oczy:

Średniej wielkości, jasne (dopuszcza się lekko zaczerwienioną tęczówkę) lub żółto-pomarańczowe.

Brwi :

Od szarej do ciemnoszarej, średniej szerokości, nie za wąskie.

Dziób:

Średniej długości, nie za cienki, szaroczarny (u starszych gołębi dopuszczalny rogowy), z czołem tworzy kąt rozwarty, woskówki małe, przylegające, jasne, lekko przypudrowane.

Szyja:

Średniej długości, dość mocna i szeroka w ramionach i zwężająca się łagodnie w kierunku głowy, podgardle dobrze wykrojone.

Pierś:

Mocna, lekko uniesiona do góry, nieco wysunięta do przodu.

Plecy:

Mocne, nie za szerokie, zwężające się w kierunku ogona.

Skrzydła:

Mocne, przylegające do tułowia, noszone na ogonie, nie dochodzące do końca ogona.

Nogi:

Średniej długości, proporcjonalne do wielkości gołębia, nieupierzone, pazurki czarno-szare

Do udziału w lotach konkursowych dopuszcza się gołębie posiadające część jasnych pazurków, pod warunkiem, że w każdej nodze przynajmniej jeden pazurek jest koloru czarno-szarego.

Ogon:

Dość długi, z 12 sterówkami, lekko rozszerzony przy końcu, z plecami tworzy jedną linię.

Upierzenie:

Miękkie, bogate, dobrze przylegające, lotki oraz sterówki szerokie i elastyczne.

Rodzaje kolorów:

Czarny i niebieski

Kolor i rysunek:

> Jednobarwne : czarne, niebieskie i niebiesko- grochowe:

- czarne – słabe nasycenie barwy czarnej , widoczne czarne pasy na skrzydłach;
- niebieskie i niebieskie grochowe - kolor niebieski mocno nasycony, możliwie ciemny;

> białolot:

- czarne , niebieskie i niebieskie grochowe , białe lotki pierwszego rzędu;

> białoogoniaste: czarne, niebieskie, niebiesko-grochowe:

- białe wszystkie sterówki oraz lotki pierwszego rzędu. Dopuszcza się lotki na przemian białe i kolorowe;

> pstre:

- czarne , niebieskie , niebieskie grochowe - rysunek dowolny , lecz w miarę równomierny po obu stronach.

U wszystkich odmian barwnych obowiązkowo biały pas na kuprze.

Do udziału w lotach konkursowych dopuszcza się gołębie o słabo zaznaczonym białym pasie na kuprze - minimum to kilka widocznych białych piór w tym miejscu.

Cechy pożądane, preferowane podczas oceniania:

- u białolotych, białoogoniastych i pstrych wymaga się jednak, aby najdłuższe lotki pierwszego rzędu od 1 do 4 były kolorowe, białe piórka za oczami tzw. „łezki”, białe pióra na skrzydełkach, oraz tzw. „ róże” na tarczach skrzydeł w okolicy łokci;
- we wszystkich odmianach barwnych, za wyjątkiem czarnej, czerwono-brązowe pasy na tarczach skrzydeł, a u grochowych czerwono-brązowy rysunek.

Duże wady:

Jasny lub zbyt długi dziób, biała brew, ciemne oczy lub łamane, skrzydła noszone poniżej ogona, daszkowaty ogon, więcej niż 12 sterówek, nieproporcjonalna budowa, za wysokie lub za niskie nogi, więcej niż dwa białe pióra różnicy w lotkach.

Do udziału w lotach konkursowych dopuszcza się gołębie z wyżej wymienionymi dużymi wadami, oprócz tych posiadających równocześnie jasny dziób i białą brew.

Wady wykluczające z oceny:

Wszystkie białe pazurki, brak białych piór na pokrywie ogona.

Dane do oceny: wygląd ogólny - postawa i budowa - upierzenie – głowa, oczy, brwi, dziób – skrzydła – plecy - ogon – nogi.

Obrączka nr 7

Opracowanie 2023